

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/116/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010074
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7619010074.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Bc. Milana Husťáka, v trestnej veci obžalovaného S. X., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23.4.2019, sp. zn. 5T/15/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por., s použitím § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v rozsahu zrušenia znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného S. X. za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 1.7.2018 v čase okolo 02.00 hod. v obci A.-K., okres X., pred kultúrnym domom na ul. A. Č.. XXX/X, počas konania svadby, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol svoju bývalú manželku a súčasnú družku N. X. tak, že ju jedenkrát silným úderom udrel päťou do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodená spadla na zem a upadla do bezvedomia, kde ju následne najmenej jedenkrát kopol za použitia sily väčšej intenzity do oblasti tváre, čím poškodenej N. X. spôsobil zranenia: pomliaždenie mäkkých tkanív tváre v pravej podočnicovej a okoloočnicovej oblasti s krvnou podliatinou okolo pravého oka a s nakrvácaním pod spojovku pravého oka, hornú subzygomatickú zlomeninu čeľuste obojstranne (tzv. pyramídovú zlomeninu čeľuste, zlomeninu čeľuste Le Fort II/ s posunutím úlomkov, s nakrvácaním do oboch čeľustných dutín, s prienikom vzduchu pod kožu tváre obojstranne (tzv. subkutánný emfyzém) so zlomeninou čuchovej a skalnej kosti, pomliaždenie hornej a dolnej pery, dolnú subzygomatickú zlomeninu čeľuste (tzv. zlomenina Le Fort I alebo tzv. Guerinova zlomenina čeľuste), sagitálnu (predozadnú) zlomeninu čeľuste (tvrdého podnebia), trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunutím úlomkov, zlomeninu nosovej priehradky, otras mozgu ľahkého stupňa s celkovou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 56 dní, pričom pri útoku došlo k ohrozeniu životne dôležitého orgánu - mozgu.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l)/, písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., „per analogiam“ za použitia § 39 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenej O. L. K. M..N., D. XX, G., IČO: XX XXX XXX náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenej N. X. vo výške 3.097,48 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o uloženom treste, ktoré odôvodnil tak, že poškodená N. X. sa môže vyjadriť k trestnému stíhaniu, nakoľko má k jeho osobe osobitné postavenie ako jeho bývalá manželka, matka jeho detí a súčasná družka. Práve pre svoj príbuzenský vzťah nemá poškodená N.I. X. záujem na jeho trestnom stíhaní. Výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by mal na poškodenú a deti horší dopad ako na neho. V dôsledku toho, že by vykonával trest odňatia slobody vo výkone trestu by poškodená a deti utrpeli jednak tým, že by prišli o živiťľa rodiny, a jednak tým, že by boli odkázaní na život bez partnera a otca počas času, kedy bude vo výkone trestu. Vo vzťahu k poškodenej O. L. K., M..N.. G. sa zaviazal vyvinúť v najbližšom čase opatrenia s cieľom dohodnúť sa na náhrade škody, ktorú si v konaní uplatnila.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, eventuálne, aby odvolací súd rozhodol vo veci sám tak, že trestné stíhanie zastaví podľa § 215 ods. 1 písm. d) Tr. por., resp. po zrušení veci, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu.

Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného iba proti výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr. por. Keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne rozoberať tento výrok. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní v rámci vyhlásení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku. Na otázky uvedené v § 333 ods. 3 Tr. por. písm. c), d), f), g), h) zodpovedal kladne. Na základe stanoviska prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie o vine, správne preto okresný súd uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná

hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 155 ods. 2 Tr. zák. je 5 až 12 rokov), t. j. ide o zločin (§ 11 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.). Teda v prípade spáchania tohto trestného činu zákonodarca ustanovil s poukazom na už uvádzané ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák., že súd musí povinne ukladať trest odňatia slobody, či už vo forme podmiennečného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný.

Prvostupňový súd po uznaní viny podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., (teda obžalovaný inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej - blízkej osobe) uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pri použití § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a zistení dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Z pohľadu zisťovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd správne u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, keďže obžalovaný k obžalobe vyhlásil, že je vinný a následne na hlavnom pojednávaní aj oľutoval svoje konanie a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti.

V rozpore so zákonom však prvostupňový súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný od roku 2013 do roku 2015 bol 2- krát odsúdený. V roku 2013 bol Okresným súdom Kežmarok odsúdený v konaní sp. zn. OT 67/2013 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok a 6 mesiacov, v rámci ktorej sa osvedčil. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Bratislava 3 v konaní sp. zn. 3T 286/2015, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov, v rámci ktorej sa osvedčil, teda vzhľadom na osvedčenie sa v obidvoch konaniach na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Uvedené pochybenie zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku prvostupňového súdu. Z takto nesprávne zistenej priťažujúcej okolnosti potom vyplývalo aj nesprávne zistenie pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Úlohou okresného súdu bude odstrániť vyššie citované pochybenie a uložiť obžalovanému po zhodnotení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zákonu zodpovedajúci trest.

To boli dôvody, pre ktoré odvolací súd o odvolaní obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.